

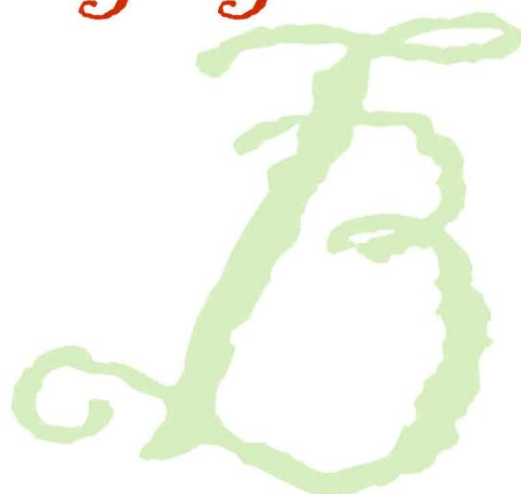
Lied

van de maand *juli 2019*:

God, schenk ons de kracht

LB 418

Beweging

2018 - 2019

'God, schenk ons de kracht' LB 418

Kinderen weten het drommels goed: na de collecte zal de dienst snel voorbij zijn. Het einde nadert: nog even de zegen en dan.... Je ziet het aan het gedrag van hun ouders en anderen: de tassen worden vast gevuld, appjes en mail gecheckt. Nog even de zegen als uitsmijter...

De betekenis van het einde van de dienst zouden we meer tot ons kunnen laten doordringen. Het is niet zomaar wat als de voorganger uitspreekt: 'Gaat heen dragende de zegen van de Drie-enige'. Dat geldt niet in de eerste plaats voor mij als individu. We waren hier in deze dienst als gemeenschap en zo worden we ook heengezonden.

Ik kan me dat gemeenschapsgevoel heel goed voorstellen in tijden van spanning, aanvechting, lijden, geweld en oorlog. Dan ervaar je de kerk als een vluchtheuvel. De kerkdienst is een eiland van rust, veiligheid, bemoediging en kracht. Ook in onze tijd kan de kerkdienst die betekenis hebben. Gemeenschap tegenover individualisme, rust en stilte tegenover jachtigheid en informatie-bombardement. Diepgang tegenover de oppervlakkigheid van de hedendaagse maatschappij. De Duitse theoloog Dieter Trautwein schreef dit lied vanuit een positieve woordkeus en in een taal en melodie die iedereen direct kan meezingen. Ad den Besten schreef er een mooie, aansprekende Nederlandse versie van. Het lied kreeg bekendheid in West-Duitsland bij de afsluiting van grote kerkelijke manifestaties, zoals de Kirchentag. Ook in Oost-Duitsland leerde men het lied kennen, namelijk in de tijd dat de kerk zuchtte onder de communistische dictatuur. In aanloop naar de Wende in 1989/1990 werd het wekelijks gezongen ter afsluiting van de Friedensgebete en de Montagsdemonstrationen in de Nicolaikirche in Leipzig. In die tijd was de kerk daar een baken van hoop.

In de eerste strofe van het lied bidden we om kracht om dicht bij God te blijven, zodat geen macht ons uit elkaar zal drijven. Wanneer we één in God zijn, samen zijn wegen gaan, dan worden lachen en gewezen ons tot zegen. De tweede strofe benadrukt dat de zegen van de Heer te rijk is om voor onszelf te houden: hij moet (uit)gedeeld worden! De zegen moet vrucht dragen in de Heer, in die zin dat we elkaar dienen, helpen, liefhebben en vergeven. Delen is vermenigvuldigen! De derde strofe wijst op de vrede die God gaf en die nog tot stand zal komen, tot welzijn op aarde. We worden aangespoord om vrede door alle landen te dragen, dag aan dag te zaaien.

Het is bijzonder dat de eerste strofe tot slot letterlijk wordt herhaald. Daardoor krijgt de tekst extra zeggingskracht. De dichter kijkt met een scheef oog naar Psalm 126,6: 'zaaien met tranen'. Maar hij gaat stappen verder.

Zing je dit lied aan het einde van de dienst dan ontvang je meer dan: nog even de zegen. Ik stel me voor dat dit lied gezongen wordt aan het einde van de dienst op de laatste zondag voor de zomervakantie als een vakantiegroet:

'zijn wij in U één, samen op uw wegen dan wordt ons tot zegen lachen en gewezen.'

© Steunpunt Liturgie

- Bovenstaande tekst, geschreven door Henk Schaafsma, mag (met bronvermelding) overgenomen worden, in samenhang met het zingen van dit lied in de kerkdienst.
- Een uitgebreide bespreking is te vinden in EREDienst jg 46 nr 2 (mei 2019)
- Een begeleiding (Willem Vogel) is te vinden in de Liedboekbegeleidingsbundel. Zie verder ook [hier](#).
- Geluidsvoorbeeld: https://www.liedboekcompendium.nl/lied/418-god-schenk-ons-de-kracht-3_9_1.
Beluister ook het Duitse origineel (jeugdkoor): <https://www.youtube.com/watch?v=P7B760MhAEA>.

Steunpunt liturgie

Kon. Wilhelminalaan 3-5
3818 HN Amersfoort
t. 033 2586484 (di – do, kantooruren)

e. liturgie@gkv.nl
i. www.steunpuntliturgie.gkv.nl